

ligger, kan jeg kun sige, at jeg ikke har troet, at det var den ærede Minister ubekjendt, hvilken Fremgangsmaade der har været fulgt i disse Sager i de sidste 7 Aar, idet jo de offentlige Blade næsten daglig bringe Bekjendtgjørelser fra Raldsberettigede om, at Ansøgerne skulle indsende deres Andragender, og det er altid forstaaet saaledes, at de skulle indsendes direkte til de Raldsberettigede; den ærede Minister siger, at han kun kender enkelte Tilfælde, hvor det ikke er skeet, men efter Bekjendtgjørelserne er man dog berettiget til at slutte, at det ialmindelighed er saaledes. Jeg glæder mig iøvrigt over, at de Svær, som jeg har fremkaldt fra den ærede Minister med Hensyn til den rette Forstaaelse af Cirkulæret, vise, at dette ikke er saa betænkeligt, som det maatte see ud for dem, som ikke nærmere have kjendt den ærede Ministers Mening om, hvorledes det bør forstaaes.

Kirke- og Underviisningsministeren: Maa jeg sluttelig takke den ærede Forespørger for de tre Forespørgsler, som ere komne til mig; nogle af dem gaae rigtigt nok saa langt tilbage i Tiden, at jeg kun har kunnet forklare deres Fremkommen af en Ulyst hos den ærede Rigsdagsmand til at samtale med mig, og jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at disse Samtaler ikke mindre have glædet mig end ham.

S. N. Hansen: Jeg kan egentlig ikke sige, at det er Ulysten, som har drevet mig; det er min Pligtfølelse, der har bragt mig til at stille disse Forespørgsler, fordi Administrationen efter min fulde Overbeviisning er gaaet ud over sin Berettigelse i disse Tilfælde. Jeg har fremsat dem her, for at det derigjennem kunde vise sig, hvorvidt og i hvilke Punkter min Formening har været rigtig, og hvor vidt og i hvilke Punkter jeg har taget feil.

Da Ingen videre begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen: Forespørgsel af Folkethingsmanden for Holbæk Amts 4de

Valgkreds til Indenrigsministeren angaaende det sidste Valg i Maribo Amts 1ste Valgkreds (see Folkethings-tidenden Sp. 223).

N. Jensen: Efterhaanden som den politiske Tilstand, som er indført ved Grundloven, mere og mere slaar Rod i Folket, er det naturligt, at Kampene ved de Valg, der blive at foretage til Rigsdagen, blive mere og mere livlige og faae en mere udpræget Karakter. Det er derfor ogsaa naturligt, at man under disse Kampe vil forsøge alle de Midler, som Loven tilstøder, for ved Valgene at naae det Maal, som man anseer for ønskeligt, og disse Valgkampe ville da afgive et værdifuldt Bidrag til at see, hvad Loven og dens enkelte Bestemmelser i det praktiske Liv virkelig have at betyde, og i Særdeleshed vil dette vise sig i det Tilfælde, hvor paaklagede Misligheder ved Valg blive Gjenstand for retslig Undersøgelse, thi der vil det ved Rettens Kjendelse afgjøres, hvad der kan ansees for tilladeligt, og hvad ikke. Et af de mærkeligste Exempler paa saadanne Misligheder, som jeg for mit Vedkommende har gjort Bekjendtskab med, frembyder det Forhold, som blev paaklaget at have fundet Sted ved det sibstaholdte Valg i Maribo Amts 1ste Valgkreds. Det vil være i det høie Things Erindring, at der imod Gyldigheden af det der stedfundne Valg blev indgivet en Protest, der var underskrevet af 500 Vælgere, og som her blev gjort til Gjenstand for et Udvalgs Overveelse. Man vil ligeledes erindre, at dette Udvalg afgav en Betænkning, hvori det udtaltes, at der ikke havde været Tid eller Leilighed for Ministeren eller andre Vedkommende til at tilveiebringe det fornødne Materiale for Folkethinget til Sagens rette Bedømmelse, men desuagtet gik Betænkningen ud paa at indstille, at man skulde anerkjende Valgets Gyldighed, hvilket ogsaa i sin Tid blev stadfæstet af det høie Thing. Henimod Slutningen af forrige Session forelaa der en Indstilling fra det samme Udvalg til Thingets Overveelse, som gik ud paa, at der skulde foretages Undersøgelse om, hvorvidt der laa Noget til Grund for de paaklagede Misligheder, og hvis dette ikke var Tilfældet, hvorvidt der da var Grund til at